

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 20. marts 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: Hhj
Sagsnr. 2014 - 1362

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 13. februar 2014 følger hermed det endelige svar fra ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold på spørgsmål nr. 221 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 221:

"Er ministeren enig i, at servicelovens § 129 kan tolkes således, at friplejeboligen kan anvendes som botilbud, og vil ministeren redegøre for, om der ellers kan gives dispensation for et botilbud?"

Svar:

Servicelovens § 129, stk. 1, giver mulighed for at træffe afgørelse om at flytte en borger, som ikke er i stand til at give informeret samtykke, eller som modsætter sig flytning, til et bestemt botilbud. Det er Statsforvaltningen, der efter indstilling fra kommunalbestyrelsen, træffer afgørelsen om flytning, jf. servicelovens § 131.

Der er en række betingelser, som alle skal være opfyldt, for at en flytning efter § 129 kan finde sted:

- 1) Det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig, og
- 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger, og
- 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade, og
- 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

Efter servicelovens § 129, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der ikke modsætter sig en flytning, men som

mangler evnen til at give informeret samtykke hertil. Kommunalbestyrelsens indstilling skal tiltrædes af den værge, Statsforvaltningen har beskikket.

Ved flytning efter servicelovens § 129, stk. 2, skal funktionsnedsættelsen være en konsekvens af en erhvervet mental svækkelse, der er fremadskridende. Der vil typisk være tale om personer med demens, eller tilsvarende lidelser. Desuden skal også bestemmelsens betingelser om, at 1) flytningen skal være påkrævet, for at borgeren kan få den nødvendige hjælp, og 2) det i det konkrete tilfælde vurderes omsorgsmæssigt at være mest hensigtsmæssigt for den pågældende, være opfyldt.

Endvidere gælder for flytninger efter både § 129, stk. 1 og stk. 2, at der skal være tale om et særligt botilbud, som efter kommunalbestyrelsens vurdering vil kunne opfylde borgerens behov. Dette kan kun være indenfor en af de i § 129, stk. 1, nævnte boligtyper. Fripølseboliger er ikke omfattet af de boligtyper, der er mulighed for at træffe afgørelse om at flytte en borger til i medfør af servicelovens § 129.

Lov om friplejeboliger er blevet evalueret, og evalueringen peger på en række udfordringer forbundet med ordningen, som det p.t. overvejes, hvorledes bedst håndteres. I den forbindelse overvejer Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold også, hvilke muligheder der er for at lade friplejeboliger omfatte af servicelovens § 129.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af SOU (Alm. del) spørgsmål 222 og 223.

Manu Sareen

/ Eva Pedersen